
De finske Dreng.

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "De finske Drengene.", i: *Mindeudgave Digte*, side: 173, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

De finske Dreng.

De finske Dreng, fortæller man, ler i det Øjeblik,
da Døden brager imod dem med flyvende Skaar og Stik:
„Gud Herren vil vaage og værne vort Folk
ved de tusind Søer.
Evigt skal Finland leve. Det er jo kun os, der dør.“

– Men tror I, de dør? Nej, min Sandten!
Fordi de kække og fri
tør springe Døden i Struben – se, de gaar Ram forbi!
Just som han hidsigt om Byttet vil smække Kæberne i,
hvor det blev af? Hist flyger det fra et Par fløjtende Ski.

– Vi troede, at Sport var en Leg kun,
en Vaarkraftens Folden sig ud,
et Fredens Festspil for Livets unge og kaade Gud.
Nu ser vi, det størstes Alvor laa skjult bag de raske Smil,
fribaaren Ungdoms Rekorder mod Mordtøj
og Kulde og Mil.

Dødfrosne sidder i Sneen de Stakler, som Czarens Ord
drev fra den fredsomme Landsby ud
som hans Slaver til Mord.
En snører sin Støvle om Foden, der aldrig mere vil fort.
En anden fik revet en Tændstik, men Hjertets Lue frøs bort.

Men alle de finske Dreng med trænede Musklers Spil
sat ind for det Land, der er deres, de ler og synger dertil:
„Vi lever, imens vi lever. Mest lever vi, hvis vi dør.
Evigt Gud Herren vil værne vort Folk ved de tusind Søer.“